

نماینده ویژه شهید بهشتی، مسئول قضایی سپاه پاسداران، معاون مالی دادستان تهران و دادستان کل کشور، معاون دانشگاه تهران، رئیس مرکز تحقیقات شورای نگهبان، عضو شورای نگهبان، سخنگوی شورای نگهبان، سخنگوی قوه قضائیه، رئیس دفتر رئیس جمهور، سخنگوی دولت و بالاخره وزیر جدید دادگستری، بخشی از مسئولیت‌های است که دکتر غلامحسین الهام از سال ۱۳۵۹ تا به امروز در نظام جمهوری اسلامی بر عهده داشته است. دکتر الهام اگر چه از جمله چهره‌های مطرح اصولگرا در تمام سالهای اخیر بوده و به عنوان سخنگوی قوه قضائیه و شورای نگهبان ارتباط زیادی با خبرنگاران و رسانه‌ها داشته است، اما حضور او در دولت احمدی نژاد به عنوان رئیس دفتر رئیس جمهور و سخنگوی دولت نهم موجب شد تا او حضوری پررنگ‌تر و البته پر حاشیه‌تر در اخبار رسانه‌ها داشته باشد. دکتر الهام بواسطه مسئولیتی که تا چندین پیش بر عهده داشت (ریاست دفتر رئیس جمهور) به تعبیری گنجینه اسرار دولت نهم است. آنچه در پی می‌آید گفت و گویی است برای بازخوانی مختصر آنچه بر این دولت گذشته است.

گفت و گو با دکتر غلامحسین الهام وزیر دادگستری و سخنگوی دولت

سوزن‌بان قبلی ریل را اشتباهی عوض کرده بود

حسن روزی طلب و حامد طالبی

زیادی داشتند. برای زورگویی و زیاده خواهی، امید ویژه‌ای به جریانات همسو با خودشان در داخل بسته بودند. به یک شکلی در ذهنشان حال و هوای دوران قبل از انقلاب هم تداعی شده بود. آقای احمدی نژاد باید این فضا را عوض می‌کرد. در حیطه اقتصادی یک گروه ممتازی شکل گرفته بود. مردم دنبال خلع ید از این مافیا بودند. این حلقه مافیایی در بدنه مدیریت سایه سنگینی انداخته بود و آقای احمدی نژاد باید این دیواره را فرو می‌ریخت و از مدیران کاملاً جدیدی استفاده می‌کرد. طبیعی بود که پیدا کردن آدم‌های جدید، آدم‌هایی که به بازی گرفته نشده بودند، خیلی سخت بود.

البته اسم این شرایط شکل‌گیری دولت را نمی‌شود بحران گذاشت. ولی به هر حال شرایط خاصی بود. آقای احمدی نژاد بر این فضا غلبه کرد و خودش را حتی به مخالفین باوراند. اگر چه آن‌ها حاضر نشدند اعتراف کنند که احمدی نژاد این قدرت را دارد که امور را مدیریت کند و کار را در کنار رهبری نظام پیش ببرد و نفر دوم کشور باشد؛ اما توانمندبهایش را باور کردند، البته اعتراف نکردند. خیلی‌ها دنبال به دست آوردن نقاط ضعفی بودند تا فرضیه‌هاشان ابطال نشود. لذا دولت را زیر ذره بین بردند و شروع به معج‌گیری کردن از دولت نمودند. انگار اگر دولت موفق شود، فرضیه آن‌ها به شکست می‌انجامد. ناراحت بودند و می‌خواستند هر جور شده این فرضیه را به اثبات برسانند که تصمیم آنان در انتخابات که می‌گفتند «احمدی نژاد، نه» تصمیم درستی بوده است.

فکر می‌کنید تا الآن فرضیه آنان با توجه به شرایط موجود و عملکرد رئیس‌جمهور و دولت روبه اثبات است یا روبه ابطال؟

کاملاً ابطال شد. برخلاف فرضیه‌ای که در ذهن حضرات بود و تصور می‌کردند که رئیس‌جمهور در عرصه جهانی ناکام خواهد ماند، احمدی نژاد موفق‌ترین برگ‌ها را در عرصه جهانی رو کرد. نه تنها

و نمایش انتقام آن‌ها شروع کرد. دولت‌های قبل حداقل حمایت مجلس را داشتند اما این دولت با مخالفت جدی مجلس شکل گرفت. از جهت دوستان، خواص دولت‌های قبلی معمولاً از دولت‌ها حمایت می‌کردند اما خواص دولت کنونی در مواجهه با این دولت و حمایت از آن خیلی احتیاط کردند. الآن هم خیلی احتیاط می‌کنند. یعنی با تردید و کلی ملاحظه، کمترین حمایت را بعمل می‌آورند. آقای احمدی نژاد در شرایطی کشور را تحویل گرفت که در بحث سیاست خارجی و پرونده هسته‌ای همه چیز متوقف بود. دشمنان خارجی تا عمق پیش آمده بودند، مطالبات نامشروع زیادی داشتند، طمع

آقای دکتر! مسئولان دولت قبل می‌گفتند ما هر ۹ روز یک بحران داشتیم؛ دولتی که شما سخنگوی آن هستید هر چند روز یک بحران دارد؟
هنوز حساب نکرده‌ایم! اما حقیقتاً این دولت با مشکلات و مسائل ویژه‌ای مواجه بوده که گریبانگیر هیچ دولتی نبوده است. همه دولت‌های قبلی با یک عقبه حزبی آغاز به کار کردند اما این دولت از ابتدا با مخالفت‌های گروهی و حزبی شروع کرد. همه دولت‌ها با یک پشتوانه رسانه‌ای شروع کردند اما این دولت از ابتدا با یک موج انتقادی و تهاجمی رسانه‌ای مواجه بود. رؤسای جمهور قبلی کار خود را با تبریک رقیبانشان آغاز کردند اما دکتر احمدی نژاد با انتقاد رقیبا

